

Man kan f.eks. se i et Ritzau-telegram så nyt og frisk som fra den 13. marts, at tre mænd stjæler en bil, i øvrigt i forbindelse med at de slår et byrådsmedlem ned. Efter at de har slået vedkommende ned, så skal han også lige have et spark i skridtet. Senere smadrer de den stjålne bil, fortsætter i en anden stjålet bil, og da de bliver pågrebet af politiet, får den ene betjent et spark i ansigtet og får bl.a. ødelagt dele af munden. Den anden betjent får et slag i ryggen og på skulderen, og endelig lykkes det politiet at få dem pacificeret.

Disse tre voldsmand og biltyve fik fra fire til syv måneders fængsel. Det var alt, hvad man kunne nå op på dér, og det var for grove voldelige overfald på politifolk – ud over at de havde stjålet biler, ud over at de havde slået et byrådsmedlem ned. Hvis man sammenligner det med, hvad man får for berigelseskriminalitet, så er der et andet eksempel, hvor en person har kopieret nogle pengesedler og brugt 12 af dem. Det var hans gerning. Han har fået 2 år og 3 måneders fængsel for det.

Hvis det er sådan, at ministeren er tilfreds med, at forholdene skal være sådan i Danmark, så vil jeg gerne have, at ministeren her klart tilkendegiver, at det var ministerens ønske, og at ministeren er tilfreds med forholdene i dag.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Nu står jeg i det dilemma, at jeg skal overveje, om jeg skal tilfredsstille fru Birthe Rønn Hornbechs krav om seriøsitet i lovtilblivelsen, eller om jeg skal tilfredsstille hr. Tom Behnkes ønske om, at jeg skal reagere her og nu på baggrund af enkeltsager, som hr. Tom Behnke kan trække frem.

Jeg tror, at vi alle kan trække enkeltsager frem, som vækker nogle harmløse følelser i os, når vi genfortæller dem, eller når vi læser op af avisoverskrifter. Det gør det naturligvis også i mig, når hr. Tom Behnke læser de beskrivelser op. Men det er jo også det, der er formålet med hr. Tom Behnkes virksomhed. Formålet er jo netop alene at antænde den følelse i os, og så bagefter efterlade os i det dér tomrum, som hedder, at der ikke bliver sanktioneret her, og at Danmark er et blødsødent land.

Statistikken – må jeg sige til hr. Tom Behnke – viser, at Danmark er blandt de lande, der bruger frihedsstraffen, fængselsstraffen, allermest, og vi har kunnet set, at når det drejer sig om en personfarlig kriminalitet, som hr. Tom Behnke interesserer sig for, så er der en stigning i

anvendelsen af frihedsstraf over for voldskriminalitet.

Det har været regeringens mål. Det er slået igennem. Og så vil jeg gerne fortsat leve op til ønsket om stor seriøsitet i lovtilblivelsen og ikke blot med hovsaløsninger løse de strafferetlige problemer i vort samfund.

Anne Baastrup (SF):

Så vil jeg godt spørge justitsministeren, for vi har jo haft sagen oppe undervejs i de forskellige straffelovsændringer, som justitsministeren og forgængeren har lagt navn til, om det ikke ville være en god idé, hvis vi bad Straffelovrådet om at gennemgå straffeloven for at se, om der er bestemmelser, der skal udgå, eller bestemmelser, der trænger til en modernisering, således at straffelovsområdet systematisk blev gennemgået med henblik på at få en ordentlig sammenhængende straffelov, som også lever op til, at vi er i 1998.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det er jo et spørgsmål, som det ville være nemt og belejligt bare at sige ja til. Men man skal hele tiden tænke på, hvad der ville ske, hvis det var sådan, at vi svarede ja og sagde til Straffelovrådet: Nu tager I hele straffeloven på én gang, og så går I den igennem fra a til z. Så tror jeg ikke, at vi kommer til at høre fra Straffelovrådet før i år 2010.

Norge har gjort det. Det tog dem 17 år. Andre lande har taget de dér processer, hvor de har nedsat en kommission og har lagt hele straffeloven og strafferetsplejen over i denne kommission, og så har politikerne måttet holde sig i ro i 15-17 år. Det tror jeg ikke er godt.

Den måde, vi har tilrettelagt det på i Danmark, er jo, at den straffelov, vi har – som godt nok blev vedtaget i 1930 og trådte i kraft i 1933 – er ændret, jeg tror en 50-60 gange siden det tidspunkt, så det er ikke den samme straffelov, vi har i dag. Der var på det område, som jeg var inde på i besvarelse af det tidligere spørgsmål, et misforhold mellem de sanktioner, der blev anvendt over for den meget grove voldskriminalitet – den personfarlige kriminalitet – og så berigelseskriminaliteten. Det har vi rettet op på, ligesom Folketinget jo har rettet op på en lang række misforhold i den eksisterende straffelov.

Mit håb er, at vi fortsat kan tage store bidder af straffeloven og revidere den stykke for stykke.